

der er tale om et selskab, som svarer til et dansk aktie- eller anpartsselskab.

Ved afgørelsen lægges der særligt vægt på følgende: Der skal være tale om et erhvervsdrivende selskab med en fast indskudskapital, i hvilket ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, men hvor hæftelsen er begrænset til den af deltagerne indskudte kapital og selskabets øvrige formue, og som er undergivet en retlig regulering. Dog kan der også lægges vægt på andre momenter. Mindre væsentlige fravigelser i forhold til danske aktie- og anpartsselskaber bevirker dog ikke, at tilladelse til succession vil være udelukket.

Til nr. 2

Det foreslås, at reglerne om beregning af den maksimale kontante udligningssum i aktieavancebeskatningslovens § 13, stk. 3, harmoniseres med reglerne i samme bestemmelses stk. 2.

Den maksimale kontante udligningssum udgøres dermed 10 pct. af den pålydende værdi af de udleverede aktier eller den bogførte værdi af disse aktier, hvis der ikke findes nogen pålydende værdi. Ved beregningen ses aktieombytningen under ét. Enkelte aktionærer kan således - uden herved at blive forhindret i at succedere - godt tildeles en kontant udligningssum på mere end 10 pct. af de udleverede aktiers pålydende værdi, blot der samlet set ikke udbetales kontante udligningssummer, som overstiger 10 pct. af den pålydende værdi af samtlige de udleverede aktier. Overstiger de samlede kontante udligningssummer 10 pct. af den pålydende værdi af samtlige udleverede aktier, kan der ikke meddeles tilladelse til succession, hverken for de aktionærer, der modtager de høje kontante udligningssummer, eller for de øvrige aktionærer, som deltager i ombytningen.

Det bemærkes, at efter fusionsskattelovens § 9 anses en til de kontante udligningssummer svarende andel af de ombyttede aktier for afstået ved ombytningen. Ombyttes således f.eks. aktier med en pålydende værdi på 500.000 kr. og en kursværdi på 1 mill. kr., og udbetales der en udligningssum på 50.000 kr., anses aktier med en kursværdi på 50.000 kr. og dermed en pålydende værdi på 25.000 kr. for afstået ved ombytningen. Der succederes dermed kun, for så vidt angår de resterende aktier med en kursværdi på 950.000 kr. og en pålydende værdi på 475.000 kr.

Til § 3

Det foreslås, at der i fusionsskattelovens § 15 a som stk. 4 indsættes en bestemmelse om, at Ligningsrådet kan tillade, at lovens regler bringes i anvendelse ved

spaltning af investeringsforeninger. Ligningsrådet kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Lov nr. 476 af 10. juni 1997 om investeringsforeninger og specialforeninger indeholder i § 58, stk. 1, en bestemmelse om, at en beslutning om fusion af to eller flere foreninger eller to eller flere afdelinger af samme forening samt beslutning om spaltning af en forening eller en afdeling heraf ikke er gyldig, før Finanstilsynet har givet tilladelse til fusionen eller spaltningen. I § 58, stk. 2, anføres det, at aktieselskabslovens regler om fusion og spaltning med de fornødne tilføjelser finder anvendelse på investeringsforeninger og afdelinger heraf. § 58 lovfæster hidtidig praksis.

Ifølge fusionsskattelovens § 14, stk. 2, kan Ligningsrådet tillade, at fusionsskattelovens regler bringes i anvendelse ved fusion af investeringsforeninger. Ligningsrådet kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen. Der er ikke hjemmel til at lade investeringsforeningerne anvende lovens regler om succession ved spaltning.

De selskaber, der efter fusionsskattelovens § 15 a, stk. 1, kan opnå tilladelse til at anvende lovens regler om spaltning, er selskaber, der er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i fusionsdirektivets artikel 3. For Danmarks vedkommende vil det sige aktie- og anpartsselskaber. Der er dog ikke indført selskabsretlige regler for spaltning af anpartsselskaber.

Investeringsforeningsrådet har i forbindelse med lovfæstelsen af den selskabsretlige adgang til spaltning af investeringsforeninger udtrykt ønske om, at investeringsforeningerne også skal kunne anvende fusionsskattelovens regler om spaltning.

Det fremgår af bemærkningerne til § 58 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, at spaltning typisk vil foregå ved, at foreningens enkelte afdelinger bliver selvstændige investeringsforeninger eller overgår til en anden forening. En forening, der ikke er opdelt i afdelinger, eller en enkelt afdeling, kan dog også spaltes.

For investeringsforeninger, der er opdelt i afdelinger med hver deres særskilte formue, bedømmes skattepligten for hver afdeling for sig, og en udskillelse af disse afdelinger uden omfordeling af medlemmerne vil ikke have skattemæssige konsekvenser for foreningen eller medlemmerne.

En spaltning, hvorved den enkelte afdeling opdeles, vil imidlertid indebære, at der skal ske afståelsesbeskatning, medmindre der indføres hjemmel til, at fusionsskattelovens regler om succession kan bringes i anvendelse ved spaltning af investeringsforeninger.

Ved spaltning forstås i henhold til fusionsskattelovens § 15 a, stk. 2, den transaktion, hvorved et selskab overfører en del af eller samtlige sine aktiver eller